

عنوان مقاله:

ابعاد تعیین داور در حقوق ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضا سهیلی - کارشناسی ارشد، گروه حقوق خصوصی، دانشگاه شهید چمران اهواز

امیرمحمد تقی زاده - کارشناسی ارشد، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

داوری در حقوق به معنای رفع اختلاف بین متداعیین در خارج از دادگاه به وسیله شخص یا اشخاص حقیقی یا حقوقی مرضی الطرفین و یا انتصابی می باشد داور بر حسب نوع آن که ناشی از اراده و خواست اطراف دعوا یا به تشخیص و تصمیم دادگاه به داور اخباری و داور اختیاری تقسیم میشود که موارد آن در قانون آیین دادرسی مدنی به تفکیک مشخص شده است. به موجب ماده ۴۸۲ قانون آیین دادرسی مدنی رای داور باید موجه و مدلل بوده و مخالف با قوانین موجد حق نباشد و به موجب بند ۱ ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی اگر رای داور مخالف با قوانین موجد حق باشد. باطل و غیر قابل اجرا می باشد داور دارای عناصر قراردادی و قضایی است و بر اساس عنصر اخیر داور باید به همان ترتیبی با موضوع مطرح شده در نزدش رفتار کند که دادرس منصوب از سوی دولت رفتار می کند. داورها باید داور را به فقط بر اساس قواعد این رسیدگی قابل اعمال بر انجام داور به انجام رسانند بلکه مقتضیات عدالت طبیعی را هم به طور دقیق رعایت کنند. اگر در جریان داور با در رای داور تخلف از قانون پیشی آید جریان داور باطل است. قواعد موجد حق همان قواعد تعیین کننده می باشد که قاضی باید آنها را در نظر داشته باشد و از صدور رای مخالف آنها پرهیز کند این موضوع نشان دهنده نظارت قضایی بر داور در راستای قواعد موجد حق می باشد.

کلمات کلیدی:

داوری حل اختلاف، تعیین داور توافق طرفین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2067925>

